

BANDA

23 DE MAIG

**CODA CONTRA
L'AUTORITAT**

**JOSÉ R.
PASCUAL-VILAPLANA**

PROGRAMA DE MÀ

RONALD LO PRESTI

Williamstown, Estats Units 1933 – Tempe, Estat Units 1985

ELEGY FOR A YOUNG AMERICAN

Elegia per a un jove americà (1964) – 7'

BERT APPERMONT

Bilzen, Bèlgica 1973

CRYSTAL MAGIC

Cristall màgic (2019) – 11'

Carnelian: The Stone of Perseverance (Cornalina: la pedra de la perseverança)

Opal: The Stone of Misfortune (Òpal: la pedra de la desgràcia)

Amethyst: The Stone of Wisdom (Ametista: la pedra de la saviesa)

Amazonite: The Stone of Playfulness (Amazonita: la pedra de l'alegria)

DMITRI XOSTAKÓVITX

Sant Petersburg 1906 – 1975

SIMFONIA N. 9, OP. 70

(1945) – 28'

Arranjament de Hardy Mertens i Johannes Maria Suykerbuyk

Allegro

Moderato

Presto

Largo

Allegretto-Allegro

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA, DIRECCIÓ

CLARINETS Àngel Errea, concertino / José Miguel Micó, solista / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Eduard Betes / Valeria Conti / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / Javier Olmeda / José Joaquín Sánchez / Antonio Santos / Joan Tormo / Javier Vilaplana, requint / José Vicente Montesinos, clarinet baix / Martí Guasteví, clarinet contrabaix
SAXÒFONS Maurici Esteller, alt / Dani Molina, alt solista / Marta Romero, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor / Joan Soler, baríton
FLAUTES Manuel Reyes, solista / Paula Martínez / Ana Belén Sánchez*
OBOÈS Pilar Bosque, solista / David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès
FAGOTS Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera
TROMPES Oleguer Bertran, solista / Germán Izquierdo, solista / Manuel Montesinos / Josep Miquel Rozalén / Miguel Zapata
TROMPETES I FISCORNS Jesús Munuera, solista / Patricio Soler, solista / Maurici Albàs / Santiago Gozábez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador
TROMBONS Francesc Ivars / Eduard Font / Héctor Penades
BOMBARDINS Rubén Zuriaga, solista / David Pantín
TUBES Antonio Chelvi, solista / Francisco Javier Molina
CONTRABAIXOS Enric Boixadós / Antoni Cubedo
TIMBALES Ferran Carceller, solista
PERCUSSIÓ Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Alejandro Llorens

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola

COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel

ENCARREGAT DE LA BANDA Josep Miquel Rozalén

ARXIVER Àlex Fernández

SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

* Col·laborador

COMENTARI

per **David Puertas Esteve**

El 22 de novembre de 1963 (diada de Santa Cecília, patrona dels músics), el president dels Estats Units John F. Kennedy va ser assassinat a Dallas pels trets d'un franc tirador. La notícia va commocionar el món i les mostres de condol van arribar de tot arreu. El fet també va trasbalsar diferents artistes que es van sentir empesos a mostrar, des del llenguatge de l'art, els seus sentiments de tristor i ràbia. Ronald Lo Presti, que aleshores era professor de clarinet i composició a la universitat de Texas, va transcriure el seu dolor en una partitura que s'ha convertit en un clàssic del repertori per a banda. L'*Elegia per a un jove americà* es va estrenar cinc mesos després de la mort del president i ha estat definida com una plasmació de les diferents fases del dol, des de la negació inicial fins a l'acceptació final amb els corresponents episodis de ràbia i depressió.

La música de Bert Appermont (Bèlgica, 1973) és directa i sincera. En els darrers anys, la nostra banda ens ha ofert diverses obres seves: potser recordarem colpidor *Rèquiem a Bruxelles* inspirat en els atemptats terroristes de 2016. L'obra d'avui és una de les últimes que ha escrit (2019) i troba la inspiració en un tema molt diferent: el món màgic de les pedres precioses. Els quatre moviments descriuen atmosferes ben diverses: el primer evoca la cornalina com a pedra de la perseverança; el segon, l'òpal, símbol de la desgràcia; el tercer, l'ametista i les seves varietats de violeta, pedra de la saviesa; i finalment el quart, l'amazonita amb el seu verd intens, pedra de l'alegria.

Xostakóvitx va gaudir dels honors més alts que el règim soviètic era capaç de concedir, i també va patir les humiliacions més severes que el mateix estat sabia aplicar. Stalin en persona va considerar-lo compositor nacional i, uns anys després, el va acusar de compondre música contra l'esperit del poble i el va obligar a retractar-se d'una música que el règim oficial va titllar de "pornofonia". Quan va compondre la Simfonia núm. 9 (1945), les aigües ja estaven més tranquil·les i Xostakóvitx havia recuperat la confiança dels mandataris. La *Novena* es va estrenar poc després d'haver acabat la Segona Guerra Mundial, raó per la qual Stalin esperava una simfonia apoteòsica i triomfant. Es va trobar amb una obra de dimensions discretes, amb música alegre i lleugera, fresca i irònica. Xostakóvitx va dir: «Als músics, els encantarà tocar-la i als crítics, destrossar-la». Però el problema no van ser els crítics sinó el govern: la *Novena* va ser considerada inadequada per la seva suposada superficialitat. Xostakóvitx no va compondre cap nova simfonia fins després de la mort de Stalin l'any 1953.